

Programowanie aplikacji w Java

Maciej Gowin

Zjazd 6 - dzień 2

Linki

Opis

https://maciejgowin.github.io/wsb-java/

Kod źródłowy przykładów oraz zadań

https://github.com/MaciejGowin/wsb-programowanie-aplikacji-java

Hibernate w praktyce: konfiguracja

Punktem wejściowym konfiguracji Hibernate jest plik konfiguracyjny zawierający podstawowe informacje wymagane do uruchomienia kontekstu Hibernate.

Podstawowy plik konfiguracyjny zawiera:

- szczegóły połączenia wraz z informacjami o typie bazy danych
- referencje do plików definiujących sposób mapowania danych

Istnieją 2 typy formatów dla plików konfiguracyjnych: properties oraz xml, odpowiednio: hibernate.properties lub hibernate.cfg.xml.

```
<?xml version = "1.0" encoding = "utf-8"?>
<!DOCTYPE hibernate-configuration SYSTEM</pre>
       "http://www.hibernate.org/dtd/hibernate-configuration-3.0.dtd">
<hibernate-configuration>
   <session-factory>
       cproperty name = "hibernate.dialect">
          org.hibernate.dialect.MySQLDialect
       </property>
       connection.driver_class">
          com.mysql.jdbc.Driver
       </property>
       connection.url">
          jdbc:mysql://localhost/booking_system
       </property>
       connection.username">
          root
       </property>
       property name = "hibernate.connection.password">
          root
       </property>
       <mapping resource = "Airport.hbm.xml"/>
   </session-factory>
</hibernate-configuration>
```

Hibernate w praktyce: konfiguracja mapowań

Wraz z głównym plikiem konfiguracyjnym, dostarczamy również referencje do plików definiujących konfigurację mapowań - połączeń pomiędzy klasami Java a tabelami baz danych.

Hibernate w praktyce: konfiguracja mapowań

Hibernate w praktyce: konfiguracja typów mapowań

Hibernate definiuje typy mapowań, czyli to, w jaki sposób typ danych klasy zostanie przekonwertowany na typ danych w tabeli.

Typ mapowania - typ Java - typ ANSI SQL integer - java.lang.lnteger - INTEGER long - long or java.lang.Long - BIGINT short - short or java.lang.Short - SMALLINT float - float or java.lang.Float - FLOAT double - double or java.lang.Double - DOUBLE big_decimal - java.math.BigDecimal - NUMERIC

Hibernate w praktyce: konfiguracja typów mapowań

```
Typ mapowania - typ Java - typ ANSI SQL character - java.lang.String - CHAR(1) string - java.lang.String - VARCHAR byte - byte or java.lang.Byte - TINYINT boolean - boolean or java.lang.Boolean - BIT yes/no - boolean or java.lang.Boolean - CHAR(1) ('Y' or 'N') true/false - boolean or java.lang.Boolean - CHAR(1) ('T' or 'F')
```

Hibernate w praktyce: konfiguracja typów mapowań

Typ mapowania - typ Java - typ ANSI SQL

date - java.util.Date or java.sql.Date - DATE

time - java.util.Date or java.sql.Time - TIME

timestamp - java.util.Date or java.sql.Timestamp - TIMESTAMP

calendar - java.util.Calendar - TIMESTAMP

calendar_date - java.util.Calendar - DATE

Hibernate w praktyce: klasa Configuration

Konfiguracja jest inicjalizowana poprzez stworzenie instancji klasy Connection . Odbywa się to przeważnie jednorazowo, zaraz po uruchomieniu aplikacji. Hibernate będzie starał się wyszukać konfiguracji w ścieżce wyszukiwań, używając wspomnianych wcześniej domyślnych nazw plików.

```
new Configuration().configure()
```

Wywołanie metody configure() spowoduje załadowanie pliku konfiguracyjnego o domyślnej nazwie hibernate.cfg.xml.

Hibernate w praktyce: klasa SessionFactory

Po utworzeniu konfiguracji istotne jest utworzenie instancji SessionFactory, która finalizuje konfigurację kontekstu Hibernate oraz pozwala na tworzenie instancji Session.

Instancja SessionFactory jest obiektem skomplikowanym i jest tworzony zazwyczaj podczas uruchamiania aplikacji, a następnie ponownie wykorzystywany.

Dany obiekt SessionFactory odpowiada jednej, konkretnej bazie danych. Może być bezpiecznie używany w środowiskach wielowątkowych.

```
SessionFactory factory = new Configuration().configure().buildSessionFactory();
/* ... */
sessionFactory.openSession();
```

Hibernate w praktyce: klasa Session

Instancja Session definiuje fizyczne połączenie z bazą danych. Została zaprojektowana z myślą o możliwości tworzenie nowych obiektów tej klasy dla każdej operacji na bazie danych. Przechowywane obiekty są zapisywane oraz wyszukiwane przy użyciu tej klasy.

Obiekty Session nie powinny być przechowywany w pamięci zbyt długo. Powinny być tworzone oraz usuwane w razie konieczności.

```
Session session = sessionFactory.openSession();
/* ... */
session.save(airport);
```

Hibernate w praktyce: klasa Session

W kontekście Session każda instancja, która jest zapisywane, aktualizowana, usuwana czy też wyszukiwania w danym momencie może znajdować się w jednym z 3 stanów:

- transient nowa instancja przechowywanej klasy, która nie jest związana z sesją, nie jest przechowywane w bazie danych oraz nie posiada przypisanego identyfikatora.
- persistent instancja, która zostaje powiązana z sesją przechodzi ze stanu transient do persistent. Posiada reprezentacje w bazie danych, identyfikator oraz jest powiązana z sesją.
- detached po zamknięciu sesji, instancje w stanie persistent stają się detached .

Java w praktyce: POJO

Plain Old Java Object (POJO) to proste typy bez referencji do jakiegokolwiek frameworku. Upraszczając, są to uproszczone kontenery danych.

Nie posiadają one opisanych reguł dotyczących konwencji nazewniczych oraz restrykcji dotyczących poziomów dostępu dla własności.

```
public class Customer {
   public String firstName;
   public String lastName;
   private LocalDate dateOfBirth;

   public LocalDate customerDateOfBirth() {
       return dateOfBirth;
   }
}
```

Z takim podejściem wiąże się kilka problemów, które wynikają z braku konwencji, która pomogłaby w lepszym wykorzystaniu tych klas.

Java w praktyce: JavaBean

W celu lepszego wykorzystania obiektów POJO wprowadzono pojęcie JavaBean, które rozszerza ideę POJO. JavaBean charakteryzują się ścisłymi zasadami:

- poziomy dostępu pola klasy są prywatne, a dostęp do nich odbywa się przez tzw. settery i gettery.
- nazwy metod metody setter oraz getter są tworzone na podstawie konwencji: setX i getX (lub setX i isX dla typu boolean), gdzie X to nazwa pola.
- konstruktor domyślny bezargumentowy konstruktor domyślny musi być dostępny, dzięki czemu instancje klasy mogą zostać utworzone bez konieczności definiowania argumentów (np. podczas procesu serializacji i deserializacji).
- serializowalność implementacja interfejsu Serializable pozwala na przechowywanie stanu.

Java w praktyce: JavaBean

```
public class Customer {
    private String firstName;
    private String lastName;
    private LocalDate dateOfBirth;
    public Customer() {
    public Customer(String firstName, String lastName, LocalDate dateOfBirth) {
        this.firstName = firstName;
        this.lastName = lastName;
        this.dateOfBirth = dateOfBirth;
    public String getFirstName() {
        return firstName;
    public void setFirstName(String firstName) {
        this.firstName = firstName;
    public String getLastName() {
        return lastName;
    public void setLastName(String lastName) {
        this.lastName = lastName;
    public LocalDate getDateOfBirth() {
        return dateOfBirth;
    public void setDateOfBirth(LocalDate dateOfBirth) {
        this.dateOfBirth = dateOfBirth;
```

Java w praktyce: encje

Klasy, których obiekty są zapisywane w tabelach bazy danych, są nazywane klasami persystentnymi (ang. persistent classes). Hibernate współpracuje z klasami, które używają podejścia POJO, w szczególności podejście JavaBean.

Klasy te nazywane są też często encjami (ang. entity), co nawiązuje do nomenklatury znanej z teorii baz danych.

Hibernate w praktyce: klasa Transaction

Transakcja, znana z systemów bazodanowych, definiuje jednostkę pracy. Hibernate posiada wbudowany mechanizm zarządzania transakcjami.

```
session.getTransaction().begin();
/* ... */
session.getTransaction().commit();
/* ... */
session.getTransaction().rollback();
```

Hibernate w praktyce: klasa Query

Obiekty typu Query używają zapytać SQL lub HQL (Hibernate QL, język specyficzny dla Hibernate) oraz pozwalają na wyszukiwanie danych. Pozwala na zdefiniowanie ograniczeń zapytania, wykonanie go oraz pobranie wyników.

```
Query<Airport> query = session.createQuery("FROM Airport", Airport.class);
List<Airport> list = query.list();
```

Programowanie: przykład 56

Pobieranie automatycznie wygenerowanego klucza głównego.

```
package pl.wsb.programowaniejava.maciejgowin.przyklad56;
import org.hibernate.SessionFactory;
import org.hibernate.cfg.Configuration;
import java.time.LocalDate;
import java.util.Optional;
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        try (SessionFactory factory = new Configuration().configure().buildSessionFactory()) {
            CustomerManager customerManager = new CustomerManager(factory);
            // Delete customers
            customerManager.deleteCustomers();
            // List customers
            System.out.printf("Check (1): %s%n", customerManager.getCustomers());
            // Add customer
            Optional<Integer> newId = customerManager.addCustomer("Maciej", "Gowin", LocalDate.parse("1986-11-21"));
            System.out.printf("Check (2): %s%n", newId);
            // List customers
            System.out.printf("Check (3): %s%n", customerManager.getCustomers());
        } catch(Exception e) {
            System.out.printf("Failed: %s%n", e.getMessage());
```

Hibernate w praktyce: mapowanie przez adnotacje

Do tej pory definiowaliśmy konfiguracje mapowania poprze użycie definicji zawartej w plikach xml.

Wiąże się to z kilkoma niedogodnościami:

- utrzymywanie definicji mapowań odbywa się w zewnętrznym pliku,
- każda zmiana wymaga zmian w klasie, tabeli, jak i pliku xml,
- pliki xml mogą być duże oraz ciężkie do utrzymywania.

Rozwiązaniem może być użycie adnotacji, które zdefiniowane na klasie pozwalają na opisanie mapowania w łatwy sposób bez konieczności utrzymywanie zewnętrznego pliku.

Programowanie: przykład 57

Użycie adnotacji oraz konfiguracji poprzez plik hibernate.properties.

```
package pl.wsb.programowaniejava.maciejgowin.przyklad57;
import org.hibernate.SessionFactory;
import org.hibernate.cfg.Configuration;
import java.time.LocalDate;
import java.util.Optional;
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        try (SessionFactory factory = new Configuration()
                .addAnnotatedClass(Customer.class)
                .buildSessionFactory()) {
            CustomerManager customerManager = new CustomerManager(factory);
            // Delete customers
            customerManager.deleteCustomers();
            // List customers
            System.out.printf("Check (1): %s%n", customerManager.getCustomers());
            // Add customer
            Optional<Integer> newId = customerManager.addCustomer("Maciej", "Gowin", LocalDate.parse("1986-11-21"));
            System.out.printf("Check (2): %s%n", newId);
            // List customers
            System.out.printf("Check (3): %s%n", customerManager.getCustomers());
        } catch(Exception e) {
            System.out.printf("Failed: %s%n", e.getMessage());
```

Hibernate w praktyce: plik properties

Format pliku properties operaty jest na liście kluczy i wartości. Zwyczajowo nazwy kluczy używają przestrzeni nazw oddzielone znakiem . choć nie jest to wymagane.

Silnik Hibernate będzie poszukiwał konkretnych, z góry ustalonych wartości podobnie jak to miało miejsce w przypadku pliku xml.

```
hibernate.dialect = org.hibernate.dialect.MySQLDialect
hibernate.connection.driver_class = com.mysql.jdbc.Driver
hibernate.connection.url = jdbc:mysql://localhost/booking_system
hibernate.connection.username = root
hibernate.connection.password = root
```

Hibernate w praktyce: konfiguracja

Do tej pory konfigurowaliśmy kontekst przy użyciu plików hibernate.cfg.xml . Jeżeli przeniesiemy konfiguracje do pliku hibernate.properties oraz zastąpimy konfigurację mapowania poprzez adnotacje plik hibernate.cfg.xml jest zbędny.

Aby pozbyć się automatycznego ładowanie tego pliku, wystarczy usunąć wywołanie metody configure(). Pozostałe wartości zostaną załadowane z pliku hibernate.properties.

Hibernate w praktyce: konfiguracja

Jeżeli używamy klas z adnotacjami, musimy wskazać silnikowi Hibernate, w jakich klasach znajdują się definicje mapowań. Możemy to zrobić, dodając każdą z klas z osobna:

Lub też poprzez dodanie całego pakietu:

```
new Configuration()
         addPackage("com.mydomain.entities")
         buildSessionFactory()
```

Hibernate w praktyce: adnotacje

Wszystkie z użytych adnotacji pochodzą z pakietu javax. persistence. Są to zatem elementy zdefiniowane przez standard JPA. Rolą Hibernate jest dostarczenie ich obsługi.

Użyliśmy kilku podstawowych adnotacji, w tym:

- @Entity
- @Table
- @Column
- @ld
- @GeneratedValue

Hibernate w praktyce: adnotacja @Entity

Adnotacja używana na poziomie klasy, która oznacza ją jako klasę encyjną, posiadającą konstruktor bezargumentowy o zasięgu przynajmniej protected.

Hibernate w praktyce: adnotacja @Table

Adnotacja używana na poziomie klasy, która pozwala na specyfikację szczegółów dotyczących tabeli, która zostanie użyta do zapisania danych encji.

Dostarcza 5 atrybutów:

- name nazwa tabeli,
- catalog definiuje katalog,
- schema definiuje schemat,
- uniqueConstraints definicja kolumn, których wartości są unikatowe,
- indexes definiuje indeksy.

Hibernate w praktyce: adnotacja @Column

Adnotacja oznacza daną kolumnę w tabeli oraz sposób odwzorowania danego pola.

Dostarcza szereg atrybutów, w tym:

- name nazwa kolumny zdefiniowana explicite, domyślnie nazwa pola,
- length definicja rozmiaru dla danego typu, np. długości ciągu znaków,
- nullable oznaczenie czy wartości dla kolumny mogą przyjmować wartość null,
- unique znaczenie wartości dla kolumny, które są unikatowe.

Hibernate w praktyce: adnotacja @ld

Adnotacja oznacza dane pole/kolumnę jako klucz główny. Klucz główny może składać się z jednego lub więcej pól w zależności od definicji tabeli.

Domyślnie adnotacje ta postara się dobrać, jak najlepszą strategię dla generowanych klucz głównych. Zachowanie to może zostać nadpisane przy użyciu @GeneratedValue.

Hibernate w praktyce: adnotacja @GeneratedValue

Definiuje strategię dla generowanych kluczy głównych.

Istnieją 4 strategie: TABLE, SEQUENCE, IDENTITY oraz AUTO, przy czym my skupimy się na strategi IDENTITY. Opiera się ona na kluczach generowanych na poziomie bazy (na podstawie specjalnych wpisów w bazie).

Nie każdy baza danych pozwala na użycie każdej ze strategi.

Hibernate w praktyce: automatyczne generowanie struktury

Hibernate pozwala na automatyczne generowanie schematu tabel bazy danych na podstawie klas i adnotacji. Aby wygenerować schemat, należy dodać tę informację do pliku konfiguracyjnego:

hibernate.hbm2ddl.auto = update

Hibernate w praktyce: automatyczne generowanie struktury

Istnieje kilka opcji konfiguracyjnych dla hibernate.hbm2ddl.auto.

- validate sprawdza poprawność schematu, nie zmianie bazy. validate the schema, makes no changes to the database.
- update aktualizuje schemat.
- create tworzy schemat, usuwając poprzednie dane.
- create-drop usuwa schemat po zamknięciu sesji, przeważnie na końcu działania programu.
- none nie zmienia schematu, nie zmienia bazy.

Programowanie: przykład 58

Automatyczne generowanie struktury.

```
package pl.wsb.programowaniejava.maciejgowin.przyklad58;
import org.hibernate.SessionFactory;
import org.hibernate.cfg.Configuration;
import static java.time.LocalDateTime.parse;
public class Main {
    public static void main(String[] args) {
        try (SessionFactory factory = new Configuration()
                .addAnnotatedClass(Flight.class)
                .buildSessionFactory()) {
            FlightManager flightManager = new FlightManager(factory);
            flightManager.deleteFlights();
            System.out.printf("Check (1): %s%n", flightManager.getFlights());
            System.out.printf("Check (2): %s%n", flightManager
                    .addFlight("DUB", "WRO", parse("2022-01-14T17:15"), parse("2022-01-14T19:45")));
            System.out.printf("Check (3): %s%n", flightManager
                    .addFlight("DUB", "KRK", parse("2022-01-20T11:30"), parse("2022-01-20T12:55")));
            System.out.printf("Check (4): %s%n", flightManager
                    .addFlight("WRO", "DUB", parse("2022-01-20T08:00"), parse("2022-01-20T09:15")));
            System.out.printf("Check (5): %s%n", flightManager.getFlights());
        } catch(Exception e) {
            System.out.printf("Failed: %s%n", e.getMessage());
```

Hibernate w praktyce: Session i zapisywanie

Nowo utworzony obiekty przyjmuje stan transient. Poprzez przypisanie go do sesji zmienia stan na persistent.

```
Customer customer = new Customer("Maciej", "Gowim");
Integer id = (Integer) session.save(customer);
```

Jeżeli klucz jest kluczem generowanym, zostanie on utworzony podczas wywołania metody.

Użyliśmy metody save(). Dostępna jest też metoda persist() jednak jej zachowanie jest nieco inne.

Hibernate w praktyce: Session i zapisywanie

persist()

Zmienia stan z transient na persistent, aczkolwiek nie gwarantuje, że identyfikator zostanie przypisany od razu. Stanie się to dopiero podczas synchronizacji sesji ze stanem bazy danych (automatycznie po wykonaniu transakcji lub po wywołaniu metody flush().

Metoda ta gwarantuje też, że nie zostanie wywołane wyrażenie INSERT, jeżeli nie działamy w zakresie transakcji.

save()

Gwarantuje zwrócenie identyfikatora. Jeżeli wyrażenie INSERT musi zostać wywołane do wygenerowanie identyfikatora, zostanie ono wykonane od razu, nie zważając na fakt, czy dzieje się to w zakresie lub poza zakresem transakcji.

Hibernate w praktyce: Session i ładowanie

Metoda load() pozwala na pobranie obiektów, jeżeli znany jest ich identyfikator. Ładuje obiekt, ustawiając jego stan na persistent.

```
Customer customer = session.load(Customer.class, 1);
```

Możliwe jest też załadowanie wartości do danego obiektu.

```
Customer customer = new Customer();
session.load(customer, 1);
```

Hibernate w praktyce: Session i ładowanie

Należy zwrócić uwagę na fakt, że metoda ta zgłasza wyjątek w przypadku braku pasującego wiersza w bazie.

W przypadku, gdy nie jesteśmy pewni czy dany wiersz istnieje w bazie powinniśmy użyć metody save(). Pobiera ona element natychmiastowo oraz zwraca null w przypadku braku wiersza.

```
Customer customer = session.get(Customer.class, 1);
```

Hibernate w praktyce: Session i ładowanie

Istnieje możliwość ponownego załadowanie obiektów w dowolnym momencie za pomocą metody refresh().

```
Customer customer = new Customer("Maciej", "Gowin");
session.save(customer);
session.flush();
session.refresh(customer);
```

Hibernate w praktyce: Session i modyfikacja persistent

Obiekty transakcyjne w stanie persistent (np. załadowane z bazy danych lub wyszukane w kontekście sesji) mogą zostać dowolnie zmodyfikowane, a zmiany zostaną zapisane na bazie danych, gdy sesja zostanie wywołana (np. poprzez metodę flush lub zakończenie transakcji).

W takim przypadku nie jest wymagane wywołanie metody update() odpowiedzialnej za aktualizacje wartości w bazie.

Hibernate w praktyce: Session i modyfikacja obiektów persistent

Wynika z tego, że najprostszym sposobem modyfikacji obiektów jest ich uprzednie załadowanie, zmienienie wartości w kontekście sesji.

```
Customer customer = session.load(Customer.class, 1);
customer.setFirstName("Piotr");
session.flush();
```

W niektórych przypadkach takie operacje mogą być niewydajne, ponieważ konieczne jest załadowanie obiektu.

Hibernate w praktyce: Session i modyfikacja detached

W przypadku, gdy chcemy zaktualizować obiekt w stanie detached (np. obiekt załadowany przez jedną sesję, zmieniony poza jej kontekstem, zapisywany przez inna sesję)

do zapisu możemy użyć metod update() oraz merge().

```
Customer customer = session1.get(Customer.class, 1);
// poza zasięgiem transakcji
customer.setFirstName("Piotr");
session2.update(customer);
```

Hibernate w praktyce: Session i modyfikacja detached

Wywołanie update() może zostać zamienione wywołaniem merge(), jednak ich działanie nieznacznie się różni.

update()

W przypadku, gdy w kontekście sesji będzie istniał jakikolwiek obiekt w stanie persistent o takim identyfikatorze, zostanie zwrócony błąd.

merge()

Zmiany zostaną zawsze wykonane, nie biorąc pod uwagę obecnego stanu sesji.

Hibernate w praktyce: Session i detekcja stanu

Metoda save0rUpdate pozwala na automatyczne sprawdzenie stanu obiektu oraz:

- zapisuje obiekt poprzez wygenerowanie identyfikatora lub
- aktualizuje obiekt powiązany z danym identyfikatorem.

```
Customer existingCustomer = session1.load(Customer.class, 1);
existingCustomer.setFirstName("Piotr");

Customer newCustomer = new Customer("Jan", "Nowak");

session2.saveOrUpdate(existingCustomer); // aktualizacja istniejącego (identyfikator zdefiniowany)
session2.saveOrUpdate(newCustomer); // zapisanie nowego (brak identyfikatora)
```

Hibernate w praktyce: Session i usuwanie

Metoda delete() pozwala na usunięcie obiektu z kontekstu sesji. Zmienia jego stan na transient.

```
Customer existingCustomer = session.load(Customer.class, 1);
session2.delete(existingCustomer);
```

Programowanie: zadanie 28

Przetestuj działanie metod: save, persist, load, get, update, merge, saveOrUpdate oraz delete.